

Els Reis no són els pares

Les comitives dels Mags són exèrcits organitzats amb oficials i soldats La cavalcada de Salt mobilitza més de dues-centes cinquanta persones

Que els Reis no són els pares ho sap tothom. Ara te n'acabes de convèncer quan cau a les teves mans un gràfic en què es recull l'arribada dels reis Melcior i Gaspar a Salt. Són dos autèntics exèrcits, organitzats amb oficials, soldats i alts dignataris de l'estat. Per exemple, a la comitiva del rei Melcior s'hi poden comptar més de quaranta persones entre les quals, a part del monarca, destaquen oficis tan qualificats com el patge estendard, el banderer en cap, el camarlenc, els patges reials, els tamponers i els caramelers. En el cas de la comitiva del rei Gaspar, podem treure els abanderats i canviar-los per dotze cavallets, com és lògic, a les ordres d'un cap. De la comitiva del rei Baltasar en parlarem en un apartat, però no volem passar per alt que l'arribada dels Reis d'Orient als pobles i ciutats de les nostres comarques no és una qüestió de màgia, sinó que és el resultat de l'esforç de moltes persones anònimes que treballen molts mesos l'any per generar fantasia i il·lusió.

És el resultat de l'esforç de moltes persones anònimes

Ens hem centrat en Salt, el poble intercultural a tocar de Girona perquè entre altres particularitats els patges i càrrecs rellevants que acompanyen Baltasar no s'han de pintar la cara i mostren orgullosos la seva ascendència. Tot plegat és el treball conjunt d'unes persones desinteressades que ajunten nits i dies per fer funcionar la maquinària com un rellotge. "I no renunciem a la tecnologia", és el que deixa clar Carles Juanola, l'encarregat de la informàtica, l'home que controla elements essencials com la inscripció dels patges a través del web o el Whatsapp i facilita la feina dels camarlencs, que són els encarregats de coordinar una part de les diferents caravanes. "Jo sóc –puntualitza– el que rebo la informació de les inscripcions, després faig unes llistes, i les envio a la subcomissió de tria."

Les encarregades de vestuari, la Margarida, la Consol, la Dolors i la Concepció fan una feina amagada però alhora principal. Són les responsables que una part de la fantasia esdevingui realitat i han de transformar teles, en aparença vulgars, en tissús i sedes, que, com informa la mitologia, són les que habitualment abillen ses majestats. Totes quatre són dones feineres i valentes que saben que els vestits són una part fonamental de l'al·lucinació de la mainada. Malgrat que el vestuari es va canviar fa quatre anys, sempre hi ha peces que es trenquen, d'altres que s'espatllen o bé s'han de fer conjunts nous, com el destinat a la princesa Samarkanda, l'emissària reial que volta els barris per atendre totes les peticions, tant de petits com de grans.

La roda, però, no s'acaba, i ara parlem amb Benet Boada i Josep Boo, que són els encarregats del manteniment de les carrosses i treballen incansablement per ampliar una petita flota en què es pot trobar un submarí sorgit de la imaginació lisèrgica dels Beatles, quan van convertir el somni d'un capità en el Yelow submarine, o una guitarra i un piano gegantins que acompanyen l'olla d'en Pere Botero. Avui els agradaria trobar una caravana vella que transformarien en una nova carrossa. Per ara no han tingut sort, però aquest contratemps no ha fet decaure ni els seus ànims ni la seva convicció, i molts dissabtes de l'any es continuen trobant a les naus de la Coma Cros per inventar nous projectes i realitats. Es queixen que el pressupost no els arriba i potser per això se les empesquen totes per reduir despeses –per exemple han canviat la majoria dels focus de les carrosses per LED de baix consum–, però també estan agraïts a persones com el fill de José de la Barrera Geli, que els ha cedit una maqueta de tren de cinc metres que serà una de les atraccions del campament. Un campament que controla amb mà de seda Antoni Morales, que amb l'ajuda del seu fill Ivan ha sabut transformar una pista poliesportiva en un palau reial on els nens troben que poden traspasar la ratlla

entre la ficció i la realitat. Com assegura Xavier Solà, president de la comissió de festes de Salt: "A l'hora de muntar la caravana, el nostre pressupost és només un deu per cent del que té Girona, però tenim un punt a favor. A Salt pots estirar tots els que treballen en entitats i així trobes peces fonamentals com els conductors, les encarregades de vestuari, els de les carrosses, l'informàtic, la Carme i el seu equip que maquillen més de dues-cents cinquanta persones de cop." Partidari d'ajustar les despeses al cada vegada més minso pressupost, a Solà no li cauen els anells quan assegura: "El pressupost no dóna per a més i per ajustar-lo ens les hem d'empescar per estalviar, reciclem tot el que tenim o ens donen."

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 27-12-2015 Pàgina 4

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/928185-els-reis-no-son-els-pares.html>